

přestal vykonávat práci v důsledku zrušení pracovního poměru, pak může rubrika tato mít jen ten smysl, že se má v ní udati den, kterého zaměstnanec přestal vykonávat práci v důsledku zrušení pracovního poměru. Tak také vysvětluje smysl této rubriky návod k vyplnění, obsažený na rubu formuláře odhlášky, když mluví o vyplňování další rubriky »Příčina odhlášky«. Pravíť se tu, že tato rubrika »Příčina odhlášky« se vyplní údajem o důvodu přerušení poměru, zakládajícího pojistnou povinnost.

Žal. úřad shledává důvod k uvedení v omyl v poučení (návodu) k vyplnění rubriky »Příčina odhlášky«, kde se praví: Otázka 9. »Příčina odhlášky« se vyplní údajem o důvodu přerušení poměru, zakládajícího pojistnou povinnost, na př. vystoupil, byl propuštěn, nastoupil vojenskou službu, onemocněl, zemřel, vystěhoval se a pod. Avšak neprávem.

Jest sice pravda, že některé tu uvedené příklady jako onemocnění nebo nastoupení vojenské služby nemusejí vésti vždy k přerušení pracovního poměru, ale pak jest povinností zaměstnavatelovou, použil-li již tiskopisu určeného podle zákona a podle prováděcího předpisu k odhlášení zaměstnance, upozorniti pojišťovnu, když takové přerušení pracovního poměru nenastalo. Zákon neukládá pojišťovně nikde povinnost přezkoumávati správnost přihlášek a odhlášek, nýbrž dává jí k tomu jen právo (srov. § 15 slovo »mohou«). Naopak jest zaměstnavateli uložena povinnost činiti přihlášky a odhlášky správně a ručí zaměstnavatel za jejich správnost (srov. §§ 9, 17, 18 a 260 cit. zák.).

Je-li tomu tak, pak právem považovala pojišťovna, obdrževši odhlášku dělnice Marie L. ze 4. září 1930, její pracovní poměr k firmě za zrušený. Začala-li proto jmenovaná dělnice později (29. října 1930) práce podléhající pojistné povinnosti vykonávati, měla firma podle § 17 zák. podati do 6 dnů přihlášku. Neučinila-li tak a dělnice dne 10. ledna 1931 znovu onemocněla, nelze pojišťovně upírati nárok na náhradu nákladu za dávky s onemocněním tímto spojené podle odst. 2 § 20 cit. zák., když onemocnění nastalo v době, kdy jmenovaná dělnice u pojišťovny přihlášena nebyla (srov. Boh. A 11.202/34).

Poněvadž žal. úřad stál na opačném, tedy nesprávném stanovisku, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss pro nezákonnost, aniž bylo třeba se zabývati námitkami pojišťovny, vytýkajícími nař. rozhodnutí také vady řízení.

### Č. 11.706.

**Pojištění nemocenské:** Ani podle § 20 zák. čl. XIX:1907 nesmí nemocenská pojišťovna dodatečně předpisovati pojistné příspěvky aniž přesně zjistila skutkové předpoklady předpisu u každého pojištěnce.

(Nález ze dne 31. ledna 1935 č. 1973/33.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v Humenném proti zemskému úřadu v Bratislavě o doplatek pojistného.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Okresní dělníky pojišťující pokladna v Humenném předsala firmě Mayer D. a spol. ve V. doplatek nemocenských příspěvků



za leta 1921 až 1926 v úhrnné částce 17.392 Kč 02 h za zaměstnance, kteří byli přihlášení s nižší mzdou. Rozkladu firmy nevyhovělo představenstvo jmenované pokladny usnesením z 2. června 1926 v podstatě s odůvodněním, že lesní dělníci, jichž se předpis příspěvků týče, podléhají pojistné povinnosti podle § 1 zák. čl. XIX:1907 ve znění zák. č. 268/19 Sb., a že předpis z moci úřední se zakládá na § 20 cit. zák. článku.

Okr. úřad v Humenném výměrem z 12. října 1927 vyhověl odvolání zúčastněné firmy a zprostil ji závazku platiti požadovaný doplatek pojistných příspěvků a to jednak z důvodu, že uznal zaměstnání dělníků, o které jde, za jejich zaměstnání vedlejší, jednak z důvodu, že pokladna nevyšetřila, jaký je průměrný výdělek u jednotlivých osob, takže je nemohla řádně zařaditi do mzdových tříd, jak předpisuje § 24 cit. zák. článku.

Zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím nevyhověl odvolání okr. nemoc. pojišťovny v Humenném a potvrdil výměr okr. úřadu. — — —

O stížnosti uvažil nss toto:

Stížnost uvádí, že zaměstnavatelka nepředložila kontrolnímu orgánu pokladny při místním šetření dne 13. dubna 1926 ani výplatních listin ani jiných záznamů o mzdách, a dovolávajíc se předpisu § 20 zák. čl. XIX:1907 míní, že v důsledku znemožnění kontroly ohledně správnosti přihlášek pojišťovna právem předepsala rozdíl třídy III. až VI. do třídy IX. z moci úřední na podkladě výpovědi Jana H. z 21. listopadu 1925, jež byla správná, jak se při pozdějším projednání na okr. úřadě v Humenném dokázalo. Údaje na věci interesovaných osob nemohou odůvodniti zrušení platebních výměrů, když zaměstnavatelka úmyslně nevedla a nepředkládala výplatních listin, aby nemohla býti oznámena pro vícesrážky příspěvků dělníkům, a aby znemožnila pojišťovně splnění zákonných povinností. Měl proto dle názoru stížnosti zemský úřad přihlídnouti k trestnímu oznámení četnické stanice ve Vyš. Radvani proti majiteli firmy D. a úředníku F. pro vícesrážky dělníkům na pojistném, nežli byli podle přihlášených mezd odůvodněny, a dále k výpovědem . . . . ., a neměl uznati jen výpovědi pokladníka F. a ob. svědectví z R., kterážto obec vydala dvě svědectví, druhé vydané v M. dne 4. prosince 1929, tedy v sídle spolumajitele firmy.

Z této námítky, jak je vybudována a jak zapadá v přednes stěžující si strany během řízení, jest zřejmo, že stěžující si strana hájí názor, že jí § 20 zák. čl. XIX:1907 dává oprávnění předepisovati z moci úřední pojistné i bez přesného a individuelního zjištění skutkových předpokladů. Žal. úřad naproti tomu, jak shora uvedeno, je opačného právního názoru, totiž že pokladna ani v případě § 20 zák. čl. XIX:1907 nesmí bez skutkového podkladu libovolně vydati dodatečný předpis pojistných příspěvků, nýbrž že musí i tu si předem zjistiti skutkové předpoklady předpisu u každého jednotlivého pojištěnce. Nss dal za pravdu žal. úřadu.

Jde o dodatečný předpis nemocenských pojistných příspěvků za účinnosti zák. čl. XIX:1907. Oběma stranami citovaný § 20 tohoto zák. čl. v odstavci prvním zmocňuje nemocenskou pokladnu dáti svými vyslanými orgány podniky prohlédnouti k cíli zjištění pojistné povinnosti, jakož i všech okolností, závažných pro pojištění. V odstavci druhém ukládá zaměstnavateli povinnost vésti výplatní listiny a po 3 leta je uschovávat a dovoliti orgánům pokladny, aby prohlédli závod a nahlí-



želi do všech naň se vztahujících záznamů. Nepředložení těchto údajů má podle odstavce 3 jen ten následek, že pokladna je oprávněna nepřihlášené údaje dáti svými orgány na útraty zaměstnavatele na místě samém zjistiti.

Tedy ani toto ustanovení, z něhož stížnost svůj shora vytčený názor dovozuje, neliberuje pokladnu od povinnosti, opatřiti si pro předpis nemoc. příspěvků skutkový podklad. Ježto pojištění nemocenské je pojištěním jednotlivců, nikoliv pojištěním podniku, a příspěvky se předepisují individuálně pro každého pojištěnce zvláště, třeba důsledně požadovati, aby zjištění ta byla provedena ohledně jednoho každého pojištěnce.

Toho okresní dělníky pojišťující pokladna v Humenném neučinila, což sama opětovně ve správním řízení připustila. — — — Je-li tomu tak, nelze shledati nezákonným, když žal. úřad vzhledem k právnímu stavu shora vylíčenému uznal předpis příspěvků za neodůvodněný a důsledkem toho zrušil sporné platební výměry, jichž správnost stěžující si strana nebyla s to prokázati.

Žal. úřad ještě nadbytečně v odůvodnění nař. rozhodnutí vyslovil, že zaměstnavatelka dokázala, že dělnictvo v letech 1921 až 1926 se správnou mzdou přihlašovala a že pokladna neměla proto důvodu předepisovati doplatek pojistného za leta již zlikvidovaná. Proti tomuto zjištění směřují patrně vpředu uvedené vývody stížnosti, dovozující nevěrohodnost průvodů protistrany. Nss nemá příčiny, aby po této stránce uvedený úsudek žal. úřadu přezkoumával, ježto by stížnost, i kdyby zmíněné její výtky byly opodstatněné, nemohla dosíci zrušení nař. rozhodnutí, jež jest dostatečně opřeno o důvod, o němž bylo jednáno shora.

#### Č. 11.707.

**Vojenské věci. — Řízení před nss-em: Výrok mno, vyřizující stížnost vojenského gážísty na vadný popis, není rozhodnutím správ. úřadu podle § 2 zák. o ss.**

(Nález ze dne 31. ledna 1935 č. 14.540/33.)

Prejudikatura: Boh. A 9114/31.

Věc: JUDr. Bohuš T. v P. proti ministerstvu národní obrany o služební pořadí.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím byly zamítnuty námitky proti zhoršení služebního pořadí st-l v období ode dne 1. října 1927 do dne 30. září 1928 pro nevyhovující kvalifikaci za toto období, zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Ve schematismu čsl. branné moci, ročníku devátém z roku 1930, uzavřeném dnem 17. května 1930, uveden byl st-l v pořadové listině konceptních důstojníků z povolání mezi konceptními kapitány s pořadím 1. května 1920 na místě prvé.

Podáním z 23. září 1930 vznesl st-l proti tomuto pořadí námitky podle § 14 služ. předpisu A-VII, domáhaje se přiznání pořadí ode dne 1. března 1919 jakožto pořadí, jež jest pořadím uvedeným ve schematismu